Р Е Ш Е Н И Е
№ 2999

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3446** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
С Решение от 31.01.2013 г. по н.а.х.д. № 20046 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 106 състав е потвърдил Наказателно постановление № А. от 03.09.2011 г., издадено от началник „Административно – наказателна дейност" при отдел „Пътна полиция" – СДВР, с което на Б. Б. М. на основание чл.174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба от 500 лева за нарушение на същата разпоредба.
Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Б. Б. М., брез процесуален представител адв. Д., с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК.
Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.
Административен съд - С.-град, V -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както

наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.
Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.
Първоинстанционният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.
С оглед установената от районния съд фактическа обстановка, правилен е изводът, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП, съгласно която „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 до 18 месеца и глоба от 500 до 1000 лв.”.
Предвид горното, правилно е ангажирана и административно – наказателната отговорност по този текст, като санкциите са в минималния към датата на извършване на нарушението законоустановен размер. Доколкото с последващо изменение на закона, обн. ДВ, бр. 60 от 2012 г., санкциите са завишени, не е налице основание за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН.
И настоящият състав не приема твърденията на касатора, че по делото не е установено лицето да е управлявало МПС преди спирането му за проверка. Това обстоятелство е установено с показанията на двама свидетели, които в две различни засезания и независимо един от друг и дават и конкретни сведения относно движението на автомобила, като и двамата сочат, че същият се е движел с прибрани стъкла, поради което е привлякъл вниманието им.
Касационната инстанция поддържа извода на СРС, че независимо от всички обстоятелства, описани в АУАН, единствения релевантен факт, описан както в АУАН, така и в НП, за което е приложена санкционната разпоредба на чл.174, ал.3 от ЗДвП, съответно включен в състава й, е наличието на отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, което обстоятелство също е установено безспорно от свидетелските показания.

Без значение е конкретният вид на техническото средство, грешката в АУАН по отношение на вида и номера на което се преодолява в производството по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН.
Без значение е и записаното в АУАН, че лицето е управлявало МПС след употреба на алкохол, съответно дали това обстоятелство е вярно, тъй като не за такова нарушение е издадено постановлението.
Вярно е, че свидетелите по делото са лица, участвали и при съставянето на АУАН, това обаче не означава, че показанията им не могат да бъдат ценени, доколкото и последните са под угрозата да бъдат подведени под наказателна отговорност по реда на чл.290, ал.1 от НК при даването на лъжливи показания.
Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не е представено нито едно доказателство, което да оборва констатациите в АУАН. Предвид това, като редовно съставен и с оглед разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП актът за установяване на административното нарушение се ползва с доказателствена сила.
При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК. Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.01.2013 г. по н.а.х.д. № 20046 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 106 състав, с което е потвърдил Наказателно постановление № А. от 03.09.2011 г., издадено от началник „Административно – наказателна дейност” при отдел „Пътна полиция” – СДВР.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.